

1, stk. 1, nr. 1, er direkte omfattet af fusions-skattelovens kapitel 1.

Der har vist sig behov for regler, der muliggør fusion mellem sparekasser, der er selvejende institutioner, og aktieselskaber, hvori sparekassen ejer alle aktier, med sparekassen som den modtagende enhed.

Erhvervsministeren vil derfor som ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. (L 166) foreslå, at der i lov om banker og sparekasser m.v. i § 48 som nyt stk. 3 indsættes en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte regler, hvorefter aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på fusion, hvorved en sparekasse overtager et aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed.

Den foreslåede ændring af fusionsskattelovens § 14, stk. 1, indebærer, at reglerne i fusionsskattelovens kapitel 1 skal finde tilsvarende anvendelse ved fusion mellem en sparekasse, der er en selvejende institution, og et aktieselskab, der driver pengeinstitutvirksomhed. Det er en forudsætning, at den modtagende sparekasse ejer alle aktier i det indskydende selskab.

Ændringen af fusionsskattelovens § 14, stk. 1, er i øvrigt af redaktionel karakter.

Ad nr. 12

Det foreslås, at der i § 11, stk. 4, 2. og 3. pkt., indsættes en særlig overgangsregel for tab, som efter den hidtil gældende regel i selskabsskattelovens § 1, stk. 4, ville kunne fremføres til fradrag ved beregningen af minimumsudlodningerne efter den 1. januar 1996, hvis denne bestemmelse var blevet opretholdt.

Lovforslaget indeholder uden ændringsforslaget ingen regel for behandlingen af tab, som efter de hidtil gældende regler har kunnet fremføres til fradrag i minimumsudlodningen vedrørende senere indkomstår. Dette betyder, at såfremt sådanne tab ikke har kunnet rummes i de udlodningspligtige indtægter optjent forud for 1. januar 1996, ville de gå tabt.

Den foreslåede regel går ud på, at tabene kan fremføres til fradrag efter den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 16 C, stk. 6, ved beregningen af minimumsudlodningerne på grundlag af indtægterne efter 1. januar 1996. Dette gælder dog kun i det omfang, de frem-

førte tab ville kunne fremføres efter den foreslåede regel i ligningslovens § 16 C, stk. 6, hvis tabet var lidt efter den 1. januar 1996. Efter ligningslovens § 16 C, stk. 6, jf. stk. 3 og 4, er det alene tab på fremmedmøntede fordringer og på investeringsbeviser i udlodende investeringsforeninger, der alene investerer i sådanne fordringer, der kan fremføres til fradrag i minimumsudlodningerne for senere indkomstår. Da tabene på investeringsbeviser ikke kan fremføres efter de hidtil gældende regler, er det således alene den del af tabene fra før 1. januar 1996, der hidrører fra tab på fremmedmøntede fordringer, der efter ændringsforslaget kan fremføres til fradrag i indtægter optjent efter den 1. januar 1996. Fremførslen kan i overensstemmelse med såvel de hidtil gældende regler som den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 16 C, stk. 6, kun fremføres til det femte indkomstår efter det år, hvori tabet er lidt.

De tab, som fremføres efter den foreslåede overgangsregel, behandles i øvrigt på samme måde som andre tab, der fremføres efter den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 16 C, stk. 6.

Herudover foreslås indsat en overgangsregel i tilknytning til vedtægtskravet og placeringsreglerne for rene aktieafdelinger i aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, jf. ændringsforslag nr. 9.

Som anført nedenfor ad ændringsforslag nr. 13 indeholder forslaget til ændringer af realrenteafgiftslovens § 3 e visse skærpelser, som først kan tillægges virkning fra og med den 1. januar 1997. Den foreslåede ændring af aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, indeholder derimod alene lempelser. Der er således intet til hinder for, at ændringen af aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, kan have virkning fra og med den 1. januar 1996. De to regelsæt indeholder forskellige regler for placering i kontanter og kurssikringsinstrumenter, og det kan forekomme uhensigtsmæssigt, at de rene aktieafdelinger skal opfylde to forskellige vedtægtskrav og to forskellige sæt placeringsregler i 1996. Der gives derfor mulighed for, at de rene aktieafdelinger i henhold til aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, som alternativ til de regler, der følger af denne bestemmelse, kan vælge at følge placeringsreglerne og vedtægtskravet vedrørende kontanter og kurssikringsinstrumenter i realrenteafgiftsloven. Det er herudover en betingelse for at blive an-